

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSpraak

Zaak 163/19

Arbitragecollege samengesteld, in toepassing van artikel 14.3 van het arbitragereglement van het BAS, uit:

De Heer Jeroen PINOY, voorzitter en de Heren Guy HERMANS en Stijn GEUKENS, arbiters;
Zitting donderdag 25 juni 2020

INZAKE:

NV STVV, met maatschappelijke zetel gevestigd te 3800 SINT-TRUIDEN, Tiensesteenweg 168, gekend onder KBO-nummer 0845.049.251 en stamnummer 373 bij de KBVB (**hierna “STVV”**).

Verzoekster/appellante

Hebbende als raadsman Mr. Kristof DE SAEDELEER, advocaat met kantoor te 1700 DILBEEK, Eikelenberg 20.

TEGEN:

De **VZW K. RACING GENK CLUB GENK 322**, met maatschappelijke zetel gevestigd te 3600 GENK, Stadionplein 4, gekend onder KBO-nummer 0434.825.462 en stamnummer 322 bij de KBVB (**hierna “KRC GENK”**).

Verweerster

Vertegenwoordigd door de Heer Jochem MARTENS, hiertoe behoorlijk gevolmachtigd.

I. FEITEN

I.1. Coördinatievergadering 11 december 2018

Voorafgaandelijk aan de wedstrijd tussen partijen op 18 januari 2019, vond op 11 december 2018 reeds een coördinatievergadering tussen de partijen plaats.

In het verslag van de betreffende vergadering werd onder meer het volgende vermeld:

“[...]

“Bij het werpen van Bengaals vuur op het terrein, zal aan de dader(s) een schadevergoeding van € 500/pijl opgelegd worden. Indien de dader(s) onbekend is/zijn zal deze schadevergoeding op de bezoekende club verhaald worden.”

I.2. Wedstrijd 18 januari 2019

De wedstrijd dd. 18 januari 2019 vond plaats op het veld van STVV.

Tijdens deze wedstrijd werd vanuit het supportersvak van KRC GENK Bengaals vuur op de kunstgrasmat van STVV geworpen.

op 22 januari 2019 werd door vertegenwoordigers van beide ploegen vastgesteld dat het terrein 25 brandvlekken vertoonde.

Op 29 januari 2019 richtte KRC GENK eveneens een schrijven aan de KBVB waarin KRC GENK melding maakte van verschillende tekortkomingen:

“(…)

Wij zijn van oordeel dat het compartiment voor de bezoekende supporters meerdere tekortkomingen vertoont, zoals in het verleden meermaals werd aangehaald.

Dit werd ook voorafgaandelijk, op 20 december 2018, door mezelf per mail aan de veiligheidsverantwoordelijke van STVV gemeld.

Dit met de concrete vraag of hier nog iets aan gedaan kon worden voor de wedstrijd STVV - KRC Genk.

Voor en tijdens de wedstrijd hebben we volgende tekortkomingen opgemerkt:

- *De buitenomheining van het bezoekerscompartiment verkeert in een zeer gebrekkige toestand waardoor er gemakkelijk en op elk moment pyrotechnisch materiaal verstopt en/of doorgegeven kon worden aan de supporters nadat zij verschillende controles zijn gepasseerd (zie bijgevoegde foto's).*
- *De zone achter het bezoekersvak is vrij donker en smal waardoor het voor onze stewards moeilijk werken is, hoofdzakelijk de controle van de buitenomheining is een probleem.*
- *De aanwezige camera's leveren weinig bruikbaar beeldmateriaal op waardoor het afschrik-effect voor de supporters te klein is. We merken steeds meer dat supporters weten waar de pakkans groot is en waar niet.*
- *Er hangt geen net voor het bezoekersvak waardoor voorwerpen vrij naar het veld gegooid kunnen worden. Gezien de synthetische aard van het veld lijkt ons dit aangeraden.*

(...)

Voor deze wedstrijd hebben wij wel op voorhand, per mail, melding gemaakt van onze bezorgdheid inzake de infrastructuur van het bezoekende compartiment. Wij stellen vast dat hiermee niets is gedaan.”

I.3. Navolgende briefwisseling tussen partijen

In de weken na de wedstrijd werden tussen partijen onderhandelingen gevoerd om een minnelijke regeling te vinden met betrekking tot de vergoeding van de schade aan de grasmat.

Partijen slaagden er niet in om een akkoord te bereiken omtrent de door KRC GENK aan STVV eventueel verschuldigde schadevergoeding, zodat de raadsman van STVV op 30 juli 2019 een schade-eis aan KRC GENK richtte ten bedrage van +/- 183.400,00 Euro excl. BTW, zijnde de kostprijs van de volledige heraanleg van het kunstgrasveld.

Vervolgens werd de zaak conform het PRO LEAGUE-reglement “aangaande schade aan de infrastructuur” door STVV voorgelegd aan de PRO LEAGUE teneinde in eerste instantie een bemiddelingspoging te ondernemen en bij gebrek aan akkoord de zaak voor te leggen aan de Raad van Bestuur.

De bemiddelingspoging van de PRO LEAGUE leidde niet tot een akkoord tussen partijen zodat de zaak op 1 oktober 2019 aan de Raad van Bestuur van de PRO LEAGUE werd voorgelegd.

I.4. Beslissing Raad van Bestuur PRO-LEAGUE dd. 1 oktober 2019

In toepassing van artikel 6 van het Reglement “aangaande schade aan de infrastructuur”, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de PRO LEAGUE van 20 maart 2017, werden

door de Raad van Bestuur van 12 september 2019 drie bestuurders aangeduid om een beslissing te nemen over de beschadiging van de kunstgrasmat.

In de beslissing van 1 oktober 2019 kwamen de aangeduide drie bestuurders tot volgende beslissing:

“[...]

Uit de pleidooien blijkt dat RACING GENK de fout niet ontkent en evenmin dat de schade werd aangebracht.

De schadelijder STVV heeft echter nagelaten om, conform het Reglement aangaande schade aan de infrastructuur (artikel 3), de schade op een correcte manier te begroten.

De clause opgenomen in het veiligheidsverslag van 11 december 2018 (akkoord tussen beide clubs met betrekking tot Bengaals vuur) is onvoldoende om alle mogelijke onvoorziene schade te bepalen. De schade wordt daarom ex aequo et bono, bij gebrek aan bewijs (tegensprekelijke expertise), begroot op € 25.000.”

I.5. Beroep BAS

Op 28 oktober 2019 tekende STVV tegen de beslissing van de PRO LEAGUE beroep aan bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

II. VORDERINGEN

II.1. Vordering STVV

STVV verzoekt:

“ Het ingestelde hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens de bestreden beslissing van de Raad van Bestuur van 1 oktober 2019 te vernietigen en, opnieuw recht doende, KRC GENK te veroordelen tot het betalen van de som van € 183.400,00 (exclusief BTW), minstens in ondergeschikte orde KRC GENK te veroordelen tot betaling van de som van € 84.689,11;

In ondergeschikte orde over te gaan tot een getuigenverhoor van de veiligheidsverantwoordelijken van zowel STVV als KRC GENK, de greenkeepers van KRC GENK, de heer Roland DUCHATELET, als van elke persoon die het BAS nuttig zou achten om dit geschil op te lossen;

Eveneens in ondergeschikte orde kan een expert worden aangesteld - gespecialiseerd in de waardebeoordeling van kunstgrasvelden - teneinde op basis van het voorliggende dossier de schade te begroten;

KRC GENK tenslotte te veroordelen tot de kosten.”

STVV argumenteert in dat verband in essentie:

- dat de discussie enkel gaat over de omvang van de schade en dat de fout, de schade en het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade niet in betwisting staat;
- dat KRC GENK in de loop van huidige betwisting haar standpunt verstrengde;
- dat op een voetbalclub een objectieve aansprakelijkheid rust, zoals blijkt uit het genoemde Reglement van de PRO LEAGUE en een aantal rechterlijke uitspraken;
- dat het bedrag van € 500,00 dat tijdens de voorafgaandelijke coördinatievergadering werd afgesproken enkel sloeg op het gooien van vuurpijlen en niet op de omvang van de aangerichte schade en het verslag werd opgesteld door de veiligheidscoördinator van STVV, die geen juridische scholing heeft;
- dat er zich reeds een schadegeval voordeed in 2017;
- dat de aanleg van een volledig nieuw kunstgrasveld noodzakelijk was en dit, omwille van tijdsdruk, dringend moest gebeuren;
- dat de aanduiding van een expert, zoals voorzien in het Reglement van de PRO LEAGUE, niet op straffe van nietigheid werd voorgeschreven en er voorafgaandelijk en tegensprekelijke vaststellingen van de schade gebeurden tussen partijen;
- dat in ondergeschikte orde het bedrag van € 84.689,11 wordt gevorderd, hetzij het bedrag dat in een dading werd overeengekomen naar aanleiding van het schadegeval in 2017;
- dat in ondergeschikte orde een deskundige kan worden aangeduid en om een getuigenverhoor wordt verzocht.

II.2. Vordering KRC GENK

KRC GENK verzoekt:

“In hoofdorde

De vorderingen van STVV onontvankelijk te verklaren, STVV te veroordelen tot de kosten van het geding en STVV te veroordelen tot een bijdrage aan de advocatenkosten van GENK, te begroten in een latere stand van het geding;

In ondergeschikte orde

De vorderingen van STVV ongegrond te verklaren, de beslissing van de Raad van Bestuur van de PRO LEAGUE van 1 oktober 2019 te vernietigen en, opnieuw recht doende, de vordering van STVV in zijn geheel af te wijzen, STVV te veroordelen tot de kosten van het geding en STVV te veroordelen tot een bijdrage aan de advocatenkosten van GENK, te begroten in een latere stand van het geding;

In meer ondergeschikte orde

De vorderingen van STVV ongegrond te verklaren, de beslissing van de Raad van Bestuur van de PRO LEAGUE van 1 oktober 2019 te vernietigen en, opnieuw recht doende, de vordering van STVV terug te brengen tot de som van € 12.500,00, STVV te veroordelen

tot de kosten van het geding en STVV te veroordelen tot een bijdrage aan de advocatenkosten van GENK, te begroten in een latere stand van het geding;

In uiterst ondergeschikte orde

De vorderingen van STVV ongegrond te verklaren, de beslissing van de Raad van Bestuur van de PRO LEAGUE van 1 oktober 2019 te vernietigen en, opnieuw recht doende, de vordering van STVV terug te brengen tot een billijk bedrag, STVV te veroordelen tot de kosten van het geding en STVV te veroordelen tot een bijdrage aan de advocatenkosten van GENK, te begroten in een latere stand van het geding.”

KRC GENK argumenteert in dat verband in essentie:

- dat enkel de werkelijk geleden schade kan worden vergoed en dat de beschadigde grasmat voordien al in een erbarmelijke staat was en toen al was vastgesteld dat die grasmat moest vervangen worden, zoals blijkt uit een aantal elementen (aangehaald in besluiten) waarbij voorafgaand aan de beschadiging tijdens de wedstrijd van 18 januari 2019, veel kritiek werd geuit op slechte toestand van de kunstgrasmat als gevolg van slecht onderhoud;
- dat STVV persoonlijk geen schade heeft geleden en de schade werd geleden door de eigenares van de accommodatie, te weten de NV STAYEN;
- dat, in ondergeschikte orde, de vaststelling van de omvang van de schade onmogelijk werd gemaakt doordat STVV de voorschriften van artikel 3 van het toepasselijke Reglement van de PRO LEAGUE niet navolgde, ondanks het feit dat heel snel duidelijk was dat er onenigheid was tussen de clubs over de omvang van de schade;
- dat, in ondergeschikte orde, rekening moet worden gehouden met de afspraken die werden gemaakt tussen partijen op de voorafgaande coördinatievergadering en waar een vergoeding van € 500 per vuurpijl werd afgesproken om te anticiperen op mogelijke schade en om een latere discussie over de omvang van de schade uit te sluiten;
- dat, in ondergeschikte orde, de gevorderde schade buitenproportioneel is, waarbij dient opgemerkt dat (i) de omvang van de schade niet mag worden gemaximaliseerd, dat (ii) rekening moet worden gehouden met de eigen fout van STVV, nu geen voorzorgsmaatregelen werden genomen ondanks de waarschuwingen vooraf, dat (iii) er in 2017 meer beschadigingen waren dan in 2019 (38 tegenover 25) en dat (iv) de nieuw gelegde grasmat van veel betere kwaliteit is dan de beschadigde.

III. BEOORDELING

III.1. Bevoegdheid van het BAS – tijdigheid ingesteld verhaal

De bevoegdheid van het BAS om het voorliggende geschil te beoordelen staat (terecht) niet ter discussie, evenmin als de tijdigheid van het ingestelde beroep.

III.2. Ontvankelijkheid

Onder verwijzing naar het feit dat STVV niet zelf eigenares is van de infrastructuur waarin ze de wedstrijden afwerkt, betwist KRC GENK de ontvankelijkheid van de vordering in schadevergoeding die werd ingesteld door STVV.

Deze schadevergoeding heeft, aldus KRC GENK, betrekking op de schade die aan het veld van de NV STAYEN werd aangericht en waarvoor NV STAYEN tot op heden geen vergoeding heeft gevorderd van STVV, zodat STVV geen schade heeft geleden en geen belang heeft bij het vorderen van een schadevergoeding.

STVV argumenteert dat ze wel degelijk schadelijdende partij is en verwijst naar clause 3.2 van het ‘Stadium Services Agreement’, volgens dewelke de kosten voor het herstel van het veld op de club (STVV) zullen verhaald worden:

“all damage caused to the SPORTS FACILITIES during a match organized by STVV for any reason whatsoever (with the exception of damage caused by force majeure or damage arising from a deficit or defect in the SPORTS FACILITIES), not caused by STAYEN and/or staff, will be restored by STAYEN at the expense of STVV.”

STVV verwijst verder naar de artikelen 1 en 2 van het genoemde Reglement van de PRO LEAGUE, die stellen:

“Artikel 1

Dit reglement heeft als doel het voorkomen dat clubs financiële schade leiden door schade aan hun installaties die veroorzaakt werd door supporters van de bezoekende club.

Dit reglement is bindend binnen de Pro League en dit ongeacht de bestaande principes en regels van het burgerlijk aansprakelijkheidsrecht.

Profclubs worden door de nationale en internationale voetbalinstanties in het algemeen aanzien als zijnde “objectief” aansprakelijk voor hun supporters.

Voor de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit reglement kan men op basis van dit reglement niet afleiden dat bezoekende clubs toen niet aansprakelijk werden geacht voor schade veroorzaakt door hun supporters.”

Artikel 2

De bezoekende club is ten aanzien van de thuisclubs gehouden een bedrag te betalen ter vergoeding van de schade veroorzaakt door bezoekende supporters.”

STVV besluit hieruit dat ze dan ook het noodzakelijk belang heeft om de schade te verhalen.

Volgens art. 17 Ger. W. kan de rechtsvordering niet worden toegelaten indien de eiser geen belang heeft om ze in te stellen. Het begrip belang wordt algemeen gedefinieerd als elk effectief en niet – theoretisch, materieel of moreel – voordeel dat door de persoon die de vordering instelt, verwacht mag worden op het ogenblik waarop hij zijn vordering instelt.

In principe moet het belang reeds verkregen en dadelijk, persoonlijk en rechtstreeks, rechtmatig en beschermenswaardig zijn. Het geringste belang volstaat.

Volgens art. 18 Ger. W. moet het belang inderdaad een bij de inleiding reeds verkregen en dadelijk belang zijn, en waarbij de beoordeling gebeurt op het ogenblik waarop de vordering wordt ingesteld.

(Zie o.m. Cass. 14 november 1986, *Arr. Cass.* 1986 – 1987, 349).

De toelaatbaarheidsvoorwaarde (de hoedanigheid) raakt de openbare orde niet. De procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht heeft, ook al wordt het betwist, belang en hoedanigheid om een eis in rechte in te stellen. Het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het aangevoerde subjectief recht betreft niet de toelaatbaarheid, maar de gegrondheid van de eis.

(J. LAENENS, D. SCHEERS, P. THIRIAR, S. RUTTEN, B. VANLERBERGHE, Handboek Gerechtelijk recht, vijfde editie, *Intersentia* 2020, nr.140, p.87, met verwijzing naar: Cass. 28 september 2007, *Arr. Cass.* 2007, 1798; Cass. 16 september 2007, *Pas.* 2007, 2043; Cass. 4 februari 2011, *Pas.* 2011, 427; Cass. 23 februari 2012, *Pas.* 2012, 429; Cass. 26 januari 2017, *RW* 2017-18, 1216).

Het arbitragecollege oordeelt bijgevolg dat de vordering van STVV ontvankelijk is.

III.3. Ten gronde

III.3.1. Belang en hoedanigheid

De standpunten van partijen werden reeds weergegeven in verband met de motivering over de beweerde onontvankelijkheid (punt III.2.).

Het staat niet ter discussie dat STVV niet de eigenaar is van de wedstrijdaccommodatie waarin de wedstrijd van 18 januari 2019 werd afgewerkt, maar dat deze accommodatie toebehoort aan de NV STAYEN.

STVV verwijst evenwel terecht naar clause 3.2 van het ‘Stadium Services Agreement’, clause volgens dewelke de kosten voor het herstel van het veld op de club (STVV) zullen verhaald worden.

Het arbitragecollege voegt eraan toe dat ook na het (hoger genoemde) schadegeval in 2017 KRC GENK een schadevergoeding uitbetaalde aan STVV en met andere woorden, minstens impliciet, aanvaardde dat STVV voldoende hoedanigheid en belang had om een schadevergoeding te vorderen.

STVV heeft bijgevolg voldoende belang en hoedanigheid bij het instellen van de vordering.

III.3.2. Gevolgen van het gebrek aan tegensprekelijke vaststellingen m.b.t. de omvang van de schade voorafgaandelijk aan het herstel

1.

Het arbitragecollege stelt vast dat, voor wat betreft de omvang van de schade, in artikel 3 van het Reglement aangaande schade aan de infrastructuur, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de PRO LEAGUE van 20 maart 2017, waarvan de toepasselijkheid door de partijen niet wordt betwist, volgende regeling werd voorzien:

“... Indien er voor, tijdens of na de wedstrijd schade werd toegebracht in het vak van de bezoekers zal de thuisclub uiterlijk de eerste werkdag na de wedstrijd per mail contact opnemen met de bezoekende club om haar te vragen of zij aanwezig wenst te zijn bij de plaatsbeschrijving vooraleer haar offertes en de schatting van de kosten zullen worden overgelegd.

Indien er een geschil ontstaat tussen beide clubs over de geschatte kosten zal dit geschil beslecht worden door een expert aangeduid door het management van de Pro League.... Indien de herstelling een volledige vernieuwing vereist van beschadigde goederen zal er rekening dienen te worden gehouden met de staat van het te vervangen goed op het ogenblik van de beschadiging om een vermindering toe te passen...”

Er werd met andere woorden een specifieke procedure voorgeschreven voor huidige situatie, waarin er tussen partijen onenigheid is over de omvang van de aangerichte schade en de hoegroetheid van de herstelkosten.

Deze procedure werd in voorliggende situatie niet gevolgd door STVV en er werd tot herstelling overgegaan zonder dat de in het Reglement voorziene expertise werd georganiseerd.

Het Arbitragecollege merkt op dat het plaatsbezoek van de partijen op 22 januari 2019 niet als de expertise omtrent de hoegroetheid van de kosten kan worden beschouwd, aangezien op dat ogenblik enkel het bestaan en de omvang van de schade werd vastgesteld.

2.

De in dit Reglement voorgeschreven procedure sluit aan bij de principes die in het gemeen recht worden gehanteerd. In het gemeen recht wordt aanvaard dat een schadelijder, vooraleer tot

herstelling over te gaan, verplicht is over te (laten) gaan tot vaststellingen opdat niet alleen latere discussie zou uitgesloten zijn, maar ook rechterlijke controle achteraf door de rechtbank mogelijk zou zijn.

In het burgerlijk proces- en bewijsrecht geldt het beginsel van de zogenaamde *partijwerkzaamheid*.

Partijen moeten zelf de nodige inspanningen doen om de bewijsvoering te bespoedigen en, indien blijkt dat ze daaraan tekort zijn geschoten, is het niet aan de rechtbank om deze tekortkoming zomaar op te vangen.

(B. ALLEMEERSCH, *Taakverdeling in het burgerlijk proces*, Intersentia 2007, 426).

Een aantal civilisten verdedigen al langer dat de goede trouw die partijen jegens elkaar verschuldigd zijn, betekent dat ze bij de bewijslevering moeten samenwerken en daartoe onder meer de nodige vaststellingen moeten doen of laten doen.

(H. BOCKEN, De goede trouw bij de uitvoering van verbintenissen, *RW* 1989 – 1990, 1041 e.v., 1043, nr. 12; S. STIJNS, *Verbintenissenrecht*, I, Brugge, Die Keure, 2005, 62 nr. 83; W. VAN GERVEN en S. COVEMAEKER, *Verbintenissenrecht*, Leuven, Acco 2006, 100).

Een recht gaat verloren wanneer het bewijs ervan door eigen nalatigheid niet meer kan geleverd worden.

(M.E. STORME, “De toekomst van het burgerlijk proces, Het proces van de feiten”, *RW* 1991 – 92, 1449)

Over het algemeen neemt de rechtspraak en de rechtsleer dan ook aan dat diegene, die een door de wederpartij uitgevoerd werk zelf herstelt of door een derde laat herstellen zonder rechterlijke machtiging of minstens contradictoire vaststelling, die een rechterlijke controle a posteriori mogelijk maakt, in principe geen recht heeft op de beweerdte schadevergoeding.

(A. VAN OEVELEN, Actuele jurisprudentiële en legislatieve ontwikkelingen inzake sancties bij niet nakoming van contractuele verbintenissen, *RW* 1994 – 95, 799; FONTAINE, noot onder Cass. 16 januari 1986, *RCJB* 1991, 39 – 40; W. VAN GERVEN m.m.v. S. COVEMAEKER, *Verbintenissenrecht*, Acco 2006, blz. 185, met verwijzing naar Brussel 23 november 1976, *T. Aann.* 1979, 243, Bergen 16 september 2003, *J.L.M.B.* 2004, 1716 en Kh. Charleroi 15 december 1993, *J.L.M.B.* 1995, 306).

STVV had de nodige (en nuttige) vaststellingen moeten laten doen van de (beweerde) schade, ofwel in der minne of op tegenspraak (in toepassing van het Reglement) ofwel in het kader van een gerechtelijk deskundigenonderzoek zodat er nu geen problemen van bewijs zouden bestaan. STVV, en zij alleen, is er verantwoordelijk voor dat zulks thans geenszins het geval is en elk bewijs van de concrete omvang van de geleden schade, ontbreekt.

Het is alleen al om deze reden duidelijk dat de vordering van STVV niet onverkort gegrond kan worden verklaard.

III.3.3. Waarde verslag coördinatievergadering 11 december 2018 m.b.t. de schade

In het verslag van de coördinatievergadering dd. 11 december 2018 werd onder meer opgenomen:

“Bij het werpen van Bengaals vuur op het terrein, zal aan de dader(s) een schadevergoeding van € 500/pijl opgelegd worden. Indien de dader(s) onbekend is/zijn zal deze schadevergoeding op de bezoekende club verhaald worden.”

Het Arbitragecollege merkt op dat de bewoording “schadevergoeding” niet inhoudt dat de partijen hiermee op forfaitaire wijze de verschuldigde vergoeding voor eventuele schade aan de grasmat wilden vastleggen.

Dit blijkt uit het gegeven dat in het verslag van de coördinatievergadering voorafgaandelijk aan de wedstrijd tussen partijen in januari 2017 waarbij eveneens schade werd veroorzaakt aan de grasmat van STVV, exact dezelfde clause was opgenomen, maar dat met betrekking tot de toen geleden schade, alsnog een dadingsovereenkomst omtrent de vergoeding tussen de partijen werd gesloten, zonder enige verwijzing naar voormelde bepaling.

De voormelde vergoeding van 500,00 Euro per pijl dient bijgevolg te worden beschouwd als een forfaitaire minimum vergoeding, zonder dat hiermee afbreuk gedaan werd aan de verplichting om de effectieve schade te vergoeden, uiteraard voor zover deze door STVV kan worden bewezen.

III.3.4. Geen aanstelling expert

STVV vordert in ondergeschikte orde de aanstelling van een deskundige.

Een expertise heeft niet tot doel het dossier van een partij te stofferen en zo een oplossing te geven aan een falende of niet diligent uitgevoerde bewijsopdracht van een partij.

Een deskundig onderzoek is niet dienstig om het totaal gebrek aan bewijs van de beweerd geleden schade op te vangen.

(Antwerpen, vierde kamer, 13 november 2006, inzake 2005/AR/2879, onuitgeg.; Antwerpen, 9 december 2009, *Limb. Rechtsl.* 2010, 112, noot H. VAN GOMPEL, Vereist de toepassing van de exceptie van niet – uitvoering een voorafgaande ingebrekestelling?)

De rechter is niet verplicht een deskundige te gelasten als hij daartoe geen dienstige reden ziet.

(Cass 21 januari 2016, *RABG* 2017/2,100 met de voorziening in cassatie, *RW* 2017-18, 1419, verkort)

Hieraan kan worden toegevoegd dat de discussie tussen partijen over de omvang van de schade de vraag betreft of de vervanging van de volledige kunststofgrasmat al dan niet noodzakelijk was ingevolge de beschadiging door de geworpen vuurpijlen tijdens de bewuste wedstrijd van 18 januari 2019, terwijl de elementen waarop een deskundige zich zou moeten steunen om een advies te geven over deze vraag enkel en alleen betrekking hebben op het gedeelte van de kunstgrasmat dat door de gelanceerde vuurpijlen werd beschadigd. Een thans nog aan te stellen deskundige kan geen nuttige vaststellingen meer doen over de staat van de rest van het veld op het moment van de beschadiging tijdens de wedstrijd van 18 januari 2019.

De bewering van STVV dat de volledige vervanging van de grasmat de enige oplossing was wordt bovendien door geen enkel bewijskrachtig, laat staan technisch, element aannemelijk gemaakt.

De door KRC GENK aangehaalde elementen over de slechte staat van het kunstgrasveld, zijn geloofwaardig en wijzen er op dat de vervanging van het ganse veld wellicht reeds voorafgaandelijk aan de wedstrijd van 18 januari 2019, noodzakelijk was.

Ten slotte kan gewezen worden op het feit dat de eerdere beschadiging gebeurde in januari 2017 en dat toen een plaatselijke herstelling/vervanging van het kunstgrasveld gebeurde, zonder dat nadien een volledige vervanging gebeurde. Er mag toch aangenomen worden dat de hersteller (in 2017) voldoende garandeerde dat deze plaatselijke herstelling het beoogde effect zou hebben, terwijl STVV niet beweert, a fortiori niet bewijst dat ze deze hersteller nadien zou hebben aangesproken wegens ondeugdelijk advies of herstelling.

Dit feit ontkracht de huidige bewering van STVV dat deze herstelling (in 2017) onvoldoende is gebleken.

Gelet op het gegeven dat geen nuttige vaststellingen meer kunnen gebeuren, is het arbitragecollege tenslotte van mening dat ook om proceseconomische redenen de aanstelling van een deskundige in voorliggende zaak niet opportuun is.

Het arbitragecollege is dan ook van oordeel dat de aanstelling van een deskundige in voorliggende zaak niet noodzakelijk is.

III.3.5. Geen getuigenverhoor

STVV vordert in ondergeschikte orde een getuigenverhoor.

Het arbitragecollege stelt in dat verband vast dat de aangegeven getuigen weliswaar zouden kunnen bevestigen dat de schade werd aangericht aan de kunstgrasmat, maar dat zij onmogelijk voldoende bewijskrachtige elementen kunnen aanbrengen in verband met de omvang van de schade terwijl het juist over de omvang van de schade is dat er in voorliggende zaak discussie bestaat.

Het arbitragecollege acht een getuigenverhoor bijgevolg niet nuttig in voorliggende zaak.

III.3.6. Omvang schadevergoeding

Als het bestaan van de schade met voldoende zekerheid is komen vast te staan, dient zij vergoed te worden, welke moeilijkheden haar begroting ook oplevert. De schade moet enkel zeker zijn in haar bestaan, niet in haar omvang, om voor begroting in aanmerking te komen.

De schadeloosstelling, die tot doel heeft het door de onrechtmatige daad verbroken evenwicht te herstellen, bestaat niet in het terugplaatsen van de benadeelde in de toestand waarin hij zich bevond voor de verwezenlijking van de schade (*restitutio in integrum*), maar strekt ertoe de benadeelde zo goed mogelijk in de toestand te brengen waarin hij zich zou bevonden hebben, ware de onrechtmatige daad niet gepleegd.

(E. DIRIX, *Het begrip schade*, Blz. 33, nr.27; Cass.15.5.1941, *Pas.* 1941, I, 195; Cass. 19.9.1966, *Arr. Cass.*1967, 79; Cass. 2.5.1974, *Arr. Cass.* 1974, 633).

De gehele gevorderde schade, noch min noch meer, dient te worden vergoed en dit aan diegene die de schade heeft geleden.

Op de rechter rust de primaire verplichting de schade nauwkeurig te begroten. Indien dit echter onmogelijk is, mag hij zijn toevlucht nemen tot een schadebegroting *ex aequo et bono*.

(Cass. 27 mei 2016, *RW* 2017-18, 1703, verkort; E. DIRIX, *Het begrip schade*, Blz. 32, nr. 26, en de referenties aldaar).

Het arbitragecollege is in voorliggende situatie van oordeel dat een begroting van de schade *ex aequo et bono* aangewezen voorkomt, en waarbij rekening dient te worden gehouden met onder meer volgende gegevens:

- tussen partijen bestaat geen betwisting dat schade werd veroorzaakt door de supporters van KRC GENK, en de omvang van de schade werd tussen de partijen ook vastgesteld, er bestaat enkel betwisting omtrent de omvang van de schade;

- Ondanks de schade die aan het kunstgrasveld werd aangebracht tijdens de wedstrijd van 18 januari 2019, kon het terrein in deze (beschadigde) toestand verder gebruikt worden gedurende de rest van het seizoen 2019-2019;
- er worden door KRC GENK een aantal geloofwaardige elementen voorgelegd, onder meer interviews en krantenartikelen met verschillende partijen, zowel daterend van voor als na de wedstrijd op 18 januari 2019, waaruit kan worden afgeleid dat de toestand van de kunstgrasmat van het speelveld dat door STVV werd gebruikt ook voor de wedstrijd van 18 januari 2019 niet optimaal was, zodat zich wellicht herstellingen of een volledige vervanging opdrong (ongeacht de beschadiging tijdens de wedstrijd van 18 januari 2019);
- er dient eveneens rekening gehouden met de vetusteit van de kunstgrasmat, die werd aangelegd in 2016;
- in 2017 waren er 38 inslagen/beschadigingen van/door vuurpijlen gelanceerd door supporters van KRC GENK terwijl er tijdens de wedstrijd van 18 januari 2019 slechts 25 inslagen/beschadigingen waren;
- de beschadigde oppervlakte in 2017 beliep beweerdelijk 1.817 m² terwijl de beschadigde oppervlakte in 2019 veel kleiner was;
- de aangerichte schade in 2017 werd in het kader van een dading tussen partijen vergoed voor een bedrag van € 84.689,11 inclusief BTW, hetzij een bedrag van € 69.991,00 excl. BTW;
- voor de herstelling (maanden) na de beschadiging op 18 januari 2019 werd door STVV en/of NV STAYEN voor een verbeterde grasmat gekozen;
- er wordt door KRC GENK met geloofwaardigheid geargumenteed dat STVV onvoldoende voorzorgsmaatregelen nam om incidenten/beschadigingen te voorkomen;

Er dient met deze elementen bij de begroting van de schade rekening te worden gehouden, zoals uitdrukkelijk voorzien in het reeds geciteerde artikel 3 van het Reglement van de Pro League aangaande schade aan de infrastructuur, zodat het Arbitragecollege van oordeel is dat de door STVV geleden schade ex aequo et bono kan worden begroot op een bedrag van **€ 40.000,00**.

Het Arbitragecollege merkt hierbij nog op dat op het bedrag van een schadevergoeding, geen BTW kan worden aangerekend.

III.3.7. Vergoedende intresten vanaf 18 januari 2019

STVV heeft recht op vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum waarop de schade zich voordeed tot op het ogenblik van de algehele betaling.

IV. GERECHTSKOSTEN

De kosten van de Arbitrageprocedure worden begroot als volgt:

- administratieve kosten: € 250,00
- aanhangig maken zaak: € 250,00
- kosten arbiters: € 802,50

Totaal: € 1.302,50

Aangezien elke partij gedeeltelijk in het gelijk gesteld wordt, oordeelt het Arbitragecollege dat elke partij 50 % van de kosten dient te dragen, zijnde een bedrag van € 651,25.

V. BESLISSING

OM DEZE REDENEN,

Het Arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgische Arbitragehof voor de Sport.:

- Verklaart de vordering van STVV ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond als volgt:
 - Veroordeelt KRC GENK tot betaling van een schadevergoeding aan STVV van € **40.000,00**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 18 januari 2019 tot op het ogenblik van de algehele betaling;
 - Veroordeelt KRC GENK tot betaling van 1/2^e van de kosten van de Arbitrageprocedure, zijnde een bedrag van € **651,25**.
- Veroordeelt STVV tot betaling van 1/2 van de kosten van de Arbitrageprocedure, zijnde een bedrag van € **651,25**.
- Wijst de vordering van STVV voor het overige af als ontvankelijk maar ongegrond.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 13 juli 2020.

Stijn GEUKENS
Cuvelierstraat, 2C
3740 Bilzen

Jeroen PINOY
Hoveniersstraat, 21
1840 Londerzeel

Guy HERMANS
Bilzersteenweg, 243
3700 Tongeren

Lid

Voorzitter

Lid